

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 12C/73/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119203401
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Heinrichová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2021:1119203401.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v právnej veci žalobcov: 1. pplk. Mgr. I. D., nar. X. XX. XXXX, bytom A. F. XX, 2. pplk. Ing. T. N., nar. XX. X. XXXX, bytom D. P., T. Q. XXXX/X, obaja zastúpení: Advokátka kancelária Ivan Syrový, s.r.o., advokát, so sídlom Bratislava, Kadnárova 83, IČO: 47 232 765, v mene ktorej koná advokát JUDr. Ivan Syrový, PhD., proti žalovanému: Slovenská republika v zastúpení Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Štúrova 2, o náhradu škody, sudkyňou Mgr. Ivanou Heinrichovou, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi v 1.rade sumu 6.082,53 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.082,53 eura od 3.7.2018 do zaplatenia a to všetko do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi v 2.rade sumu 2.863,57 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.863,57 eura od 3.7.2018 do zaplatenia a to všetko do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Súd priznáva žalobcom v 1. a 2. rade náhradu trov konania v plnej výške, ktorú je povinný zaplatiť žalovaný s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia sa podanou žalobou domáhali od žalovaného náhrady škody vo výške 8. 946,54 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8.946,54 eura od 3. 7.2018 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania, doplnením žaloby sa domáhali, aby žalovaný zaplatil žalobcovi 1 sumu 6.082,53 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.082,53 eura od 3.7.2018 do zaplatenia a žalobcovi 2 sumu 2.863,57 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.863,57 eura od 3.7.2018 do zaplatenia. Žalobu odôvodnili tým, že boli účastníkmi trestného stíhania a trestného konania, boli právoplatne oslobodení, vznikol im nárok na náhradu škody, ktorá spočíva v uhradených trovách právneho zastupovania.

2. Právny zástupca žalobcov na pojednávaní trval na písomne podanej žalobe, žalobcovia si uplatňujú nárok na náhradu škody, na Generálnu prokuratúru podali návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Tento návrh bol prerokovaný, škoda im priznaná nebola. Žalobcovia boli spod obžaloby oslobodení. Poukazoval na rozhodnutia NS SR sp. zn. 1Cdo/53/1993, 3Cdo/194/2010. Žalobcovia spĺňajú podmienky na uplatnenie si nároku na náhradu škody, ktorú si uplatňujú vo výške 8.768,58 eura za trovy právneho zastupovania, ktoré uhradili v plnej výške. Žalobcovia podali voči nezákonnému rozhodnutiu sťažnosť. Za zrušenie nezákonného rozhodnutia sa považuje aj oslobodzujúci rozsudok. Žalobcom škoda vznikla z dôvodu vedenia trestného stíhania. Nebyť tohto

konania, tak by im škoda nevznikla, existuje tu príčinná súvislosť medzi konaním štátu a vznikom škody. V žalobe bolo poukazované na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR v obdobných prípadoch. Čo sa týka odmeny advokáta, žalobcovia platia riadne poplatky, je o to znižovaný ich majetok a okrem toho sú povinní vykonať všetky úkony na navrátenie poskytnutých finančných prostriedkov. Čo sa týka trov, všetky vyplynuli z pripojeného trestného spisu, boli preukázané. Čo sa týka námietky žalovaného ohľadne úrokov z omeškania, rozhodnutia, na ktoré žalovaný odkazoval, nemožno v prejednávanej veci aplikovať, týkajú sa nemajetkovej ujmy, predmetom tohto konania je nárok na náhradu škody, nie nemajetkovej ujmy.

3. Zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že žalovaný nesúhlasí s podanou žalobou, aj keď je mu známa rozhodovacia prax súdov, že aj oslobodenie znamená zrušenie nezákonného rozhodnutia. Napriek tomu poukazuje na ust. § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., ktorý ako podmienku uvádza zrušenie alebo zmenu rozhodnutia. Tvrdenie žalobcov, že uhradili trovy v plnej výške nezodpovedá skutočnosti, pretože platby v prospech právneho zástupcu boli poukazované z odborovej organizácie policajtov. Žalobcovia nevynaložili zo svojich finančných prostriedkov žiadne náklady na svoju obhajobu. Žalovaný sa nezaoberal mechanizmom ako boli trovy obhajoby platené, poukazoval na štatút právnej ochrany členov odborového zväzu polície SR na § 12, ktorý hovorí o tom, že finančné náklady spojené s poskytovaním právnej ochrany sa hradia z fondu odborového zväzu na bankový účet oprávnenej osoby a oprávnenou osobou je s poukazom na § 4 písm. b) štatútu žiadateľ, ktorému bola poskytnutá právna ochrana. Pokiaľ žalobcovia tvrdia, že platili poplatok, tak to tiež nie je pravda, pretože s poukazom na § 11 štatútu poplatok platí základná organizácia za svojich členov. Nepopiera, že náklady na obhajobu vynaložené boli, ale neznášali ich sami žalobcovia, znášala ich odborová organizácia. Čo sa týka vykonaných úkonov, tieto nevedeli skontrolovať, nie je to možné bez pripojeného trestného spisu. Za ich škodu nemožno považovať ani to, že ich majetok sa znižuje o platený poplatok. Odborový zväz zhromažďuje poplatky, aby mohli zaplatiť prípadné právne služby advokátovi, ktorý bude zastupovať trestne stíhaného policajta. Čo sa týka nákladov na obhajobu pridrižiava sa písomného vyjadrenia žalovanej k podanej žalobe. Nahliadnutím do spisu nenašiel zadokumentované úkony zo dňa 7.10.2013, 30.10.2013, 26.2.2014, 11.3.2014, 3.2.2015. Čo sa týka úroku z omeškania, povinnosť zaplatiť nemajetkovú ujmu v peniazoch vzniká až na základe rozhodnutia súdu kedy je určená jej výška a splatnosť. Do omeškania sa žalovaná môže dostať až uplynutím lehoty na plnenie určenej v súdnom rozhodnutí. Žalovaná nie je v omeškaní v čase keď bol nárok žalobcov predbežne prejednávaný. Je možné priznať odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na plnenie určenej rozsudkom. Ak by súd čo i len čiastočne žalobe vyhovel žiadal o poskytnutie lehoty na plnenie 30 dní s poukazom na § 232 ods. 3 CSP plnenie je vyplácané zo štátneho rozpočtu, je s tým spojený určitý proces.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom právneho zástupcu žalobcov, zástupcu žalovaného, oboznámením sa s obsahom spisu a zistil tento skutkový a právny stav:

Žalobcovia 1, 2 doručili návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky. Jedná sa o návrh zo dňa 26.2.2018.

V rámci zákonom stanovenej 6 mesačnej lehoty Generálna prokuratúra rozhodla dňa 3.7.2018, že žalobcom 1,2 nepriznáva uspokojenie nároku na náhradu.

Uznesením vyšetrovateľa zo dňa 19. 8. 2013 ČVS: SKIS-127/OISS-V-2013 bolo vznesené obvinenie voči žalobcovi v 1.rade ako obvinenému pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa §326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchatelstva. Voči uzneseniu o vznesení obvinenia podal žalobca 1 sťažnosť dňa 20.8. 2013, ktorá bola zamietnutá uznesením zo dňa 19. 9. 2013 so sp. zn. Kv 57/2013-10 vydaným prokurátorom Krajskej prokuratúry Nitra.

Uznesením vyšetrovateľa zo dňa 25. 2. 2014 ČVS: SKIS-127/OISS-V-2013 bolo vznesené obvinenie voči žalobcovi v 2.rade ako obvinenému pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa §326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spáchaný formou účasníctva. Voči uzneseniu o vznesení obvinenia podal žalobca 2 sťažnosť zo dňa 14. 3. 2014, ktorá bola zamietnutá uznesením zo dňa 17. 4. 2014 so sp. zn. Kv 57/2013/4400-39 vydaným prokurátorom Krajskej prokuratúry Nitra.

Okresná prokuratúra Nitra podala v predmetnej veci č. Kv 57/2013/4400 obžalobu zo dňa 13. 5. 2015, ktorá bola doručená na Okresný súd Rimavská Sobota dňa 21. 5. 2015. Po zmene miestnej príslušnosti

súdu na Okresný súd Lučenec, po prejednaní obžaloby na hlavnom pojednávaní a po vykonaní dokazovania, rozhodol Okresný súd Lučenec rozsudkom zo dňa 21.4. 2016 sp. zn. 2T/128/2015, v zmysle ktorého boli všetci piati obžalovaní a teda aj žalobcovia 1,2 oslobodení spod obžaloby, nakoľko skutok nebol trestným činom. Na odvolanie prokurátora bol spis postúpený na Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý odvolanie prokurátora zamietol uznesením zo dňa 2. 11. 2016 so sp. zn. 4To/50/2016 a týmto momentom boli obžalovaní vrátane žalobcov 1,2 právoplatne oslobodení.

Generálna prokuratúra podala dňa 20.4.2017 v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie, spis bol postúpený na Najvyšší súd Slovenskej republiky. Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 23.1. 2019 na neverejnom zasadnutí podľa ustanovenia § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky, nakoľko považoval námietky dovolateľa za neopodstatnené a dovolací dôvod podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku za nepreukázaný. Podľa názoru senátu Najvyššieho súdu nebola konaním obvinených naplnená skutková podstata trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), pretože vo veci nebolo preukázané, že by vykonávali svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu. Najvyšší súd SR taktiež konštatoval, že predchádzajúca dohoda medzi obvinenými nebola dokazovaním preukázaná.

Počas trestného stíhania sa uskutočnilo viacero procesných úkonov, na ktorých sa zúčastnil obhajca žalobcov 1,2 JUDr. Ivan Syrový, PhD. vykonávajúci advokáciu v mene a na účet Advokátska kancelária Ivan Syrový, s.r.o.. S obhajobou boli spojené náklady spočívajúce v odmene za poskytnuté právne služby pri zastupovaní žalobcov 1,2 v trestnom konaní.

Žalobcom 1, 2 boli vyfakturované advokátom JUDr. Ivanom Syrovým, PhD trovy právneho zastupovania spolu vo výške 8.768,58 eura v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov.

Vystavená bola faktúra na sumu 1.200 eur, fa č. 155/13, splatná dňa 13.9.2013 a k tomu zodpovedajúci príkaz na úhradu vo výške 1.200 eur z Odborového zväzu polície v SR.

Vystavená bola faktúra na sumu 3.216,38 eura, fa č. 222/13, splatná dňa 30.11.2013 a k tomu zodpovedajúci príkaz na úhradu vo výške 3.216,38 eura z Odborového zväzu polície v SR.

Vystavená bola faktúra na sumu 360 eur, fa č. 58/14, splatná dňa 10.4.2014 a k tomu zodpovedajúci príkaz na úhradu vo výške 360 eur z Odborového zväzu polície v SR.

Vystavená bola faktúra na sumu 1.701,40 eura, fa č. 27/15, splatná dňa 28.2.2015 a k tomu zodpovedajúci príkaz na úhradu vo výške 1.701,40 eura z Odborového zväzu polície v SR.

Vystavená bola faktúra na sumu 1.233,80 eura, fa č. 246/15, splatná dňa 15.11.2015 a k tomu zodpovedajúci príkaz na úhradu vo výške 1.233,80 eura z Odborového zväzu polície v SR.

Vystavená bola faktúra na sumu 1.008,98 eura, fa č. 79/16, splatná dňa 24.3.2016 a k tomu zodpovedajúci príkaz na úhradu vo výške 1.008,98 eura z Odborového zväzu polície v SR.

Vystavená bola faktúra na sumu 1.106,66 eura, fa č. 119/16, splatná dňa 6.5.2016 a k tomu zodpovedajúci príkaz na úhradu vo výške 1.106,66 eura z Odborového zväzu polície v SR.

Vystavená bola faktúra na sumu 501,36 eura, fa č. 1680338, splatná dňa 18.11.2016 a k tomu zodpovedajúci príkaz na úhradu vo výške 501,36 eura z Odborového zväzu polície v SR.

Ku každej faktúre bolo pripojené vyúčtovanie právnych služieb Advokátskou kanceláriou Ivan Syrový, s.r.o.

V jednotlivých príkazoch na úhradu z Odborového zväzu polície v SR bola uvedená poznámka právne služby pre JUDr. Syrový a mená žalobcov 1,2. V prípade žalobcu 1 sa jednalo o sumu 6.082,53 eura a v prípade žalobcu 2 sa jednalo o sumu 2.863,57 eura.

Z faktúry na sumu 1.200 eura si žalobcovia uplatňujú len sumu 87,47 eura a z faktúry na sumu 360 eur si uplatňujú len sumu 90,05 eura, v prípade faktúry na sumu 3.216,38 eura bol trestne stíhaný len žalobca 1 sám bez žalobcu 2. Ostatné faktúry boli delené na polovicu, nakoľko trestné stíhanie a právne zastupovanie sa týkalo oboch žalobcov 1,2.

Trovy právneho zastupovania vo výške 8.768,58 eura pozostávajú z nasledovných položiek:

Tarifná odmena v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. podľa §12 ods. 3 písm. a) v sume 1 výpočtového základu pre rok 2013 - 65,08 eura, pre rok 2014 - 67 eur, pre rok 2015 - 69,91 eura, pre rok 2016- 71,50 eura, režijný paušál pre rok 2013-7,81 eura, režijný paušál pre rok 2014 -8,04 eura, režijný paušál pre rok 2015 - 8,39 eura, režijný paušál pre rok 2016 -8,58 eura.

V rámci trestného stíhania a trestného konania boli vykonané nasledovné úkony právnej pomoci:

23.8.2013-prevzatie veci a prvá porada so žalobcom 1- bolo fakturované samostatne
21.3.2014-prevzatie veci a prvá porada so Žalobcom 2- bolo fakturované samostatne
10.9.2013-výsluch žalobcu1 v Banskej Bystrici - 1 úkon
25.9.2013-výsluch svedkov - F. N. v Banskej Bystrici -2 úkony
26.9.2013-výsluch svedkov - F., L., D. v Banskej Bystrici -2 úkony
7.10.2013-podnet na Generálnu prokuratúru SR-1 úkon
23.10.2013-výsluch svedkov-A., C., B., W.,S., A., M., W. v Rimavskej Sobote - 3 úkony
30.10.2013-výsluch svedkov -A., L., J. v Banskej Bystrici-1 úkon
12.11.2013-výsluch svedkov -R., Q., C. a obvineného Q. v Rimavskej Sobote - 3 úkony
26.2.2014-rokovanie s klientom v Bratislave -2/3 úkonu
11.3.2014-plánované výsluchy N. a spol. v Banskej Bystrici, odročené -1/4 úkonu
26.3.2014-výsluch N. v Banskej Bystrici-1 úkon
15.4.2014-výsluchy obvinených N., D. v Banskej Bystrici+ rokovanie s klientom -2 úkony
3.2.2015-preštudovanie spisu v Banskej Bystrici -1 úkon
3.3.2015-výsluch C., Q. a konfrontácia -2 úkony
10.8.2015-D. - rokovanie s klientom - 1/2 úkonu
14.8.2015-návrh na vykonanie dokazovania-1 úkon
27.10.2015-pojednávanie Okresný súd Lučenec-2 úkony
-rokovanie s klientom - D. - 1 úkonu
19.1.2016-pojednávanie-1 úkon
8.3.2016 -pojednávanie-1 úkon
15.3.2016 -pojednávanie-2 úkony
21.4.2016- pojednávanie-1 úkon
1.8.2016-vyjadrenie k odvolaniu prokurátora-1 úkon
2.11.2016- pojednávanie- 1 úkon

Spolu sa jedná 13 úkonov právnej pomoci po 65,08 eura za rok 2013 =846,04eura,
3 a 11/12 úkonu po 67 eur za rok 2014 =262,42 eura, 7 úkonov po 69,91 eura za rok 2015
= 489,37 eura, 7 úkonov po 71,50 eura za rok 2016 = 500,50 eura, spolu je to suma - 2.098,33 eura,
k tomu režijný paušál 13 x 7,81 eura =101,53 eura, 5 x 8,04 eura = 40,20 eura, 7 x 8,39 eura =58,73
eura, 7 x 8,58 eura =60,06 eura, spolu je to suma 260,52 eura.

Ďalej sa jedná o položku - náhrada cestovného za nasledovné cesty:

10.9.2013 Bratislava - Banská Bystrica- Bratislava vo výške 128,90 eura, výpočet 418 km v € (spotreba x cena PHM x počet km x 0,01) + (koeficient 0,183 x počet km) (8,2 x 1,529 x 418 x 0,01 + 0,183 x 418)
25.9.2013 Bratislava- Banská Bystrica- Bratislava vo výške 128,11 eura, výpočet 418 km v € (spotreba x cena PHM x počet km x 0,01) + (koeficient 0,183 x počet km) (8,2 x 1,506 x 418 x 0,01 + 0,183 x 418)
26.9.2013 Bratislava- Banská Bystrica- Bratislava vo výške 128,11 eura, výpočet 418 km v € (spotreba x cena PHM x počet km x 0,01) + (koeficient 0,183 x počet km) (8,2 x 1,506 x 418 x 0,01 + 0,183 x 418)
23.10.2013 Bratislava - Rimavská Sobota - Bratislava vo výške 168,83 eura, výpočet 558 km v € (spotreba x cena PHM x počet km x 0,01) + (koeficient 0,183 x počet km) (8,2 x 1,458 x 558 x 0,01 + 0,183 x 558)
30.10.2013 Bratislava- Banská Bystrica- Bratislava, vo výške 126,02 eura , výpočet 418 km v € (spotreba x cena PHM x počet km x 0,01) + (koeficient 0,183 x počet km) (8,2 x 1,445 x 418 x 0,01 + 0,183 x 418)

12.11.2013 Bratislava - Rimavská Sobota - Bratislava vo výške 168,46 eura, výpočet 558 km v € (spotreba x cena PHM x počet km x 0,01) + (koeficient 0,183 x počet km)
 $(8,2 \times 1,450 \times 558 \times 0,01 + 0,183 \times 558)$

11.3.2014 Bratislava - Banská Bystrica - Bratislava vo výške 125,54 eura, výpočet 418 km v € (spotreba x cena PHM x počet km x 0,01) + (koeficient 0,183 x počet km)
 $(8,2 \times 1,431 \times 418 \times 0,01 + 0,183 \times 418)$

26.3.2014 Bratislava - Banská Bystrica - Bratislava vo výške 125,20 eura, výpočet 418 km v € (spotreba x cena PHM x počet km x 0,01) + (koeficient 0,183 x počet km)
 $(8,2 \times 1,421 \times 418 \times 0,01 + 0,183 \times 418)$

15.4.2014 Bratislava - Banská Bystrica - Bratislava vo výške 125,75 eura, výpočet 418 km v € (spotreba x cena PHM x počet km x 0,01) + (koeficient 0,183 x počet km)
 $(8,2 \times 1,437 \times 418 \times 0,01 + 0,183 \times 418)$

3.2.2015 Bratislava - Banská Bystrica - Bratislava vo výške 118,62 eura, výpočet 418 km v € (spotreba x cena PHM x počet km x 0,01) + (koeficient 0,183 x počet km)
 $(8,2 \times 1,229 \times 418 \times 0,01 + 0,183 \times 418)$

3.3.2015 Bratislava - Banská Bystrica - Bratislava vo výške 118,65 eura, výpočet 418 km v € (spotreba x cena PHM x počet km x 0,01) + (koeficient 0,183 x počet km)
 $(8,2 \times 1,23 \times 418 \times 0,01 + 0,183 \times 418)$

27.10.2015 Bratislava - Lučenec - Bratislava vo výške 137,96 eura, výpočet 486 km v € (spotreba x cena PHM x počet km x 0,01) + (koeficient 0,183 x počet km)
 $(8,2 \times 1,23 \times 486 \times 0,01 + 0,183 \times 486)$

19.1.2016 Bratislava - Lučenec - Bratislava vo výške 139,51 eura, výpočet 504 km v € (spotreba x cena PHM x počet km x 0,01) + (koeficient 0,183 x počet km)
 $(8,2 \times 1,144 \times 504 \times 0,01 + 0,183 \times 504)$

8.3.2016 Bratislava - Lučenec - Bratislava vo výške 140,75 eura, výpočet 504 km v € (spotreba x cena PHM x počet km x 0,01) + (koeficient 0,183 x počet km)
 $(8,2 \times 1,174 \times 504 \times 0,01 + 0,183 \times 504)$

15.3.2016 Bratislava - Lučenec - Bratislava vo výške 139,92 eura, výpočet 504 km v € (spotreba x cena PHM x počet km x 0,01) + (koeficient 0,183 x počet km)
 $(8,2 \times 1,154 \times 504 \times 0,01 + 0,183 \times 504)$

21.4.2016 Bratislava - Lučenec - Bratislava vo výške 141,66 eura, výpočet 504 km v € (spotreba x cena PHM x počet km x 0,01) + (koeficient 0,183 x počet km)
 $(8,2 \times 1,196 \times 504 \times 0,01 + 0,183 \times 504)$

2.11.2016 Bratislava - Banská Bystrica - Bratislava vo výške 114,64 eura, výpočet 418 km v € (spotreba x cena PHM x počet km x 0,01) + (koeficient 0,183 x počet km)
 $(8,2 \times 1,113 \times 418 \times 0,01 + 0,183 \times 418)$

Náhrada cestovného spolu je suma 2.276,63 eura.

Ďalej sa jedná o položku - náhrada za stratu času :1 polhodina straty času pre rok 2013 bola 13,01eura, 1 polhodina straty času pre rok 2014 bola 13,40 eura, 1 polhodina straty času pre rok 2015 bola 13,98 eura, 1 polhodina straty času pre rok 2016 bola 14,30 eura. Konkrétne za nasledovné cesty:

Cesta 10.9.2013 Bratislava- Banská Bystrica- Bratislava-10 polhodín-130,10 eura
 Cesta 25.9.2013 Bratislava- Banská Bystrica- Bratislava-10 polhodín -130,10 eura
 Cesta 26.9.2013 Bratislava- Banská Bystrica- Bratislava-10 polhodín -130,10 eura
 Cesta 23.10.2013 Bratislava- Rimavská Sobota- Bratislava-14 polhodín-182,14 eura
 Cesta 30.10.2013 Bratislava- Banská Bystrica- Bratislava-10 polhodín-130,10 eura
 Cesta 12.11.2013 Bratislava- Rimavská Sobota- Bratislava -14 polhodín-182,14 eura
 Cesta 11.3.2014 Bratislava - Banská Bystrica - Bratislava -10 polhodín -134 eur
 Cesta 26.3.2014 Bratislava - Banská Bystrica - Bratislava -10 polhodín- 134 eur
 Cesta 15.4.2014 Bratislava - Banská Bystrica - Bratislava -10 polhodín -134 eur
 Cesta 3.2.2015 Bratislava - Banská Bystrica - Bratislava -10 polhodín -139,80 eura
 Cesta 3.3.2015 Bratislava -Banská Bystrica -Bratislava -10 polhodín -134 eur
 Cesta 27.10.2015 Bratislava - Lučenec - Bratislava -12 polhodín -167,76 eura
 Cesta 19.1.2016 Bratislava -Lučenec - Bratislava -14 polhodín-200,20 eura
 Cesta 8.3.2016 Bratislava - Lučenec - Bratislava -14 polhodín-200,20 eura
 Cesta 15.3.2016 Bratislava - Lučenec - Bratislava -14 polhodín -200,20 eura
 Cesta 21.4.2016 Bratislava - Lučenec - Bratislava -14 polhodín - 200,20 eura
 Cesta 2.11.2016 Bratislava - Banská Bystrica -Bratislava -10 polhodín-143 eur

Náhrada za strata času je spolu suma 2.672,04 eura.

Právny zástupca žalobcov ako advokát je od 1.10.2011 platiteľom DPH, k úkonom uskutočneným po 1.10.2011 a náhradám vyčísleným za obdobie po 1.10.2011 prináleží 20 % DPH zo sumy 7.307,52 eura (2.098,33 eura + 260,52 eura + 2.276,63 eura + 2.672,04 eura) je to suma DPH 1.461,50 eura.

Úkony prevzatia zastupovania a prvej porady so žalobcom1 dňa 23.8.2013 a so žalobcom 2 dňa 21.3.2014 fakturoval advokát samostatne na základe dohody o jednorazovej odmene za prevzatie zastupovania vo výške 1.200 eur s DPH 360 eur, spolu 1.560 eur s DPH (táto suma bola advokátovi aj vyplatená).

V zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. si za tieto dva úkony prevzatia veci uplatňujú žalobcovia sumu len v rámci vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v zmysle §12 ods. 3 písm. a) v sume 1 výpočtového základu, čo spolu predstavuje sumu 177,52 eura pozostávajúcu z:

1 úkon po 65,08 eura + 1 úkon po 67 eur, spolu 132,08 eura, 1x režijný paušál 7,81 eura + 1x režijný paušál 8,04 eura, spolu 15,85 eura +20% DPH zo sumy 147,93 eura , čo je suma 29,59 eura.

Predložené boli nasledovné faktúry:

Faktúra č. 155/13 na sumu 1.200 eur / faktúra za prevzatie zastupovania a prvá porada so žalobcom 1 - uplatňuje si z nej len sumu 87,47 eura

Faktúra č. 222/13 na sumu 3.216,38 eura / stíhaný bol len žalobca 1 /

Faktúra č. 58/14 na sumu 360 eur / faktúra za prevzatie zastupovania a prvá porada so žalobcom 2 - uplatňuje si z nej len sumu 90,05 eura

Ostatné faktúry sú medzi žalobcov 1 a 2 rozdelené na polovicu, pretože trestné stíhanie sa už týkalo ich obidvoch.

Faktúra č. 27/15 na sumu 1.701,40 eura

Faktúra č.246/15 na sumu 1.233,80 eura

Faktúra č. 79/16 na sumu 1.008,98 eura

Faktúra č. 119/16 na sumu 1.106,66 eura.

5. Podľa Čl.19 ods. 1 Ústavy SR každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

Podľa Čl.19 ods. 2 Ústavy SR každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa Čl. 46 ods. 3 Ústavy SR každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

Podľa Čl. 50 ods. 1 Ústavy SR len súd rozhoduje o vine a treste za trestné činy.

Podľa Čl. 50 ods. 2 Ústavy SR každý, proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.

Podľa Čl. 50 ods. 3 Ústavy SR obvinený má právo, aby mu bol poskytnutý čas a možnosť na prípravu obhajoby a aby sa mohol obhajovať sám alebo prostredníctvom obhajcu.

Podľa Čl.154c ods. 1 Ústavy SR medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom pred nadobudnutím účinnosti tohto ústavného zákona, sú súčasťou jej právneho poriadku a majú prednosť pred zákonom, ak zabezpečujú väčší rozsah ústavných práv a slobôd.

Podľa Čl. 5 ods. 5 dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v zbierke pod č. 209/1992 Zb každý, kto bol obeťou zatknutia alebo zadržania v rozpore s ustanoveniami tohto článku, má nárok na odškodnenie.

Podľa Čl. 6 ods. 1 dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v zbierke pod č. 209/1992 Zb. každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého, alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, alebo keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by, vzhľadom na osobitné okolnosti, verejnosť konania mohla byť na ujmu záujmom spoločnosti.

Podľa Čl. 6 ods. 2 dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v zbierke pod č. 209/1992 Zb. každý, kto je obvinený z trestného činu, sa považuje za nevinného, dokiaľ jeho vina nebola preukázaná zákonným spôsobom.

Podľa Čl. 6 ods. 3 dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v zbierke pod č. 209/1992 Zb. každý, kto je obvinený z trestného činu má tieto minimálne práva:

- a) byť bez meškania a v jazyku, ktorému rozumie, podrobne oboznámený s povahou a dôvodom obvinenia proti nemu;
- b) mať primeraný čas a možnosti na prípravu svojej obhajoby;
- c) obhajovať sa osobne alebo s pomocou obhajcu podľa vlastného výberu, alebo pokiaľ nemá prostriedky na zaplatenie obhajcu, aby sa mu poskytol bezplatne, ak to záujmy spravodlivosti vyžadujú;
- d) vylúčať alebo dať vylúčať svedkov proti sebe a dosiahnuť predvolanie a výsluch svedkov vo svoj prospech za rovnakých podmienok, ako svedkov proti sebe;
- e) mať bezplatnú pomoc tlmočníka, ak nerozumie jazyku používanému pred súdom alebo týmto jazykom nehovorí.

Podľa Čl. 8 ods. 1 dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v zbierke pod č. 209/1992 Zb. každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

Podľa Čl. 8 ods. 2 dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v zbierke pod č. 209/1992 Zb. štátny orgán nemôže do výkonu tohto práva zasahovať okrem prípadov, keď je to v súlade so zákonom a nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, verejnej bezpečnosti, hospodárskeho blahobytu krajiny, predchádzania nepokojom a zločinom, ochrany zdravia alebo morálky alebo ochrany práv a slobôd iných.

Podľa Čl. 13 dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v zbierke pod č. 209/1992 Zb. každý, koho práva a slobody priznané týmto Dohovorom boli porušené, musí mať účinné právne prostriedky nápravy pred národným orgánom, aj keď sa porušenia dopustili osoby pri plnení úradných povinností.

Podľa Čl. 17 dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v zbierke pod č. 209/1992 Zb. nič v tomto Dohovore sa nemôže vykladať ak, akoby dávalo štátu, skupine alebo jednotlivcovi akéhoľvek právo vyvíjať činnosť alebo dopúšťať sa činov zameraných na zničenie ktoréhokoľvek z tu priznaných práv a slobôd alebo na obmedzovanie týchto práv a slobôd vo väčšom rozsahu, než to Dohovor ustanovuje.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadost'učinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadost'učinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu

a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,

2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci, 1)

3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu, 2)

b) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru, 3) a

1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo

2. vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora,

c) Ministerstvo financií Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ finančnej správy alebo poverený pracovník finančnej správy, 3) a

1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo

2. vyšetrovateľ finančnej správy alebo poverený pracovník finančnej správy nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora,

d) ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu,

e) ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak v dôsledku nesprávneho prebratia smernice Európskej únie alebo ak v dôsledku nedodržania lehoty určenej na jej prebratie vznikla škoda pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy,

f) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu 4) v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní,

g) Najvyšší kontrolný úrad Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ním vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jeho nesprávnym úradným postupom,

h) Národná banka Slovenska, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

i) verejnoprávna inštitúcia, záujmová samospráva alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

j) Národná rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

k) Súdna rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

l) Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ním vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jeho nesprávnym úradným postupom,

m) orgán príslušný podľa písmen a) až l), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov ak nemožno príslušný orgán určiť podľa odseku 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov ak bol nárok na náhradu škody uplatnený na orgáne, ktorý nie je príslušný vo veci konať podľa odsekov 1 a 2, je tento orgán povinný bezodkladne postúpiť žiadosť (§ 15) príslušnému orgánu a upovedomiť o tom žiadateľa. Účinky uplatnenia nároku zostávajú zachované.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a)

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu 8a)

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. 9) Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

Podľa § 27 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov zodpovednosť za škodu podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona a na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Podľa § 13 zákona č. 274/2017 o obetiach trestných činov celková suma odškodnenia poskytnutá podľa tohto zákona nesmie presiahnuť päťdesiatnásobok minimálnej mzdy.12)

Podľa § 12 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb tarifná odmena advokáta za zastupovanie klienta v trestnom konaní a v konaní o priestupkoch pri obhajobe v trestnom konaní vo veciach, v ktorých súd prvého stupňa rozhoduje na neverejnom zasadnutí, je základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby jedna dvadsaťštvrtina výpočtového základu.

Podľa § 12 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb pri obhajobe v trestnom konaní okrem vecí podľa odseku 1 je základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica

- a) neprevyšuje päť rokov, jedna dvanásťtina výpočtového základu,
- b) prevyšuje päť rokov a neprevyšuje desať rokov, jedna osmina výpočtového základu,
- c) prevyšuje desať rokov alebo za ktorý možno uložiť výnimočný trest, jedna šestina výpočtového základu.

Podľa § 12 ods. 6 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb na zmenu kvalifikácie trestného činu v trestnom konaní sa neprihliada.

Podľa § 14 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

- a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom,
- b) písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej,
- c) účasť pri vyšetrovacích úkonoch, pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania, vyhľadávania alebo za konanie pred súdom alebo iným orgánom, 4) pri konaní o dohode o vine a treste, pri konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín, ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny,
- d) vypracovanie právneho rozboru veci okrem trestnoprávnej veci,
- e) návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie, mimoriadne dovolanie, podnet na podanie sťažnosti pre porušenie zákona,
- f) vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.

.Podľa § 14 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb odmena vo výške dvoch tretín základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

- a) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu; dĺžka trvania porady alebo rokovania s klientom, ktorý je vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, sa preukazuje potvrdením príslušného ústavu na výkon väzby alebo ústavu na výkon trestu odňatia slobody,
- b) rokovanie s protistranou, a to za každú skončenú hodinu.

Podľa § 14 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

- a) návrh na predbežné opatrenie a odvolanie proti rozhodnutiu o predbežnom opatrení, návrh na zabezpečenie dôkazu alebo dedičstva,
- b) odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu,
- c) návrhy a sťažnosti vo veciach, o ktorých sa rozhoduje na verejnom zasadaní, s výnimkou návrhu na obnovu konania,
- d) účasť na verejnom zasadaní, ak nejde o odvolanie alebo obnovu konania,
- e) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

Podľa § 14 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (4) Odmena vo výške jednej tretiny základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

- a) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom, ak nepresiahne jednu hodinu,
- b) ďalšia porada alebo rokovanie s protistranou, ak nepresiahne jednu hodinu.

Podľa § 14 ods. 5 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb odmena vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

- a) návrh na opravu odôvodnenia rozhodnutia, na odstránenie následkov zmeškania lehoty a na zmenu rozhodnutia o plnení v splátkach,
- b) zastupovanie alebo obhajoba na pojednávaní, pri ktorom sa iba vyhlásilo rozhodnutie, alebo zastupovanie a obhajoba na pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednávania veci.

Podľa § 14 ods. 8 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za úkony právnej služby, ktoré nie sú uvedené v odsekoch 1 až 3, patrí odmena ako za úkony, ktoré sú im svojou povahou a účelom najbližšie.

Podľa § 14 ods. 1,3 Štatútu právnej ochrany členov odborového zväzu polície v SR, ak je oprávnená osoba v spore úspešná, je povinná neodkladne vykonať všetky úkony smerujúce k vráteniu vynaložených finančných prostriedkov na právnu ochranu v prospech OZP v SR. Oprávnená osoba je povinná finančné prostriedky /trovy súdneho konania a právneho zastupovania/, ktoré obdrží na základ meritorných rozhodnutí súdov v súvislosti s poskytovanou právnou ochranou, vrátiť bezodkladne do fondu právnej ochrany OZP v SR.

6. Žalobcovia sa podanou žalobou domáhali od žalovaného náhrady škody, konkrétne, aby žalovaný zaplatil žalobcovi 1 sumu 6.082,53 eura spolu s príslušenstvom a žalobcovi 2 sumu 2.863,57 eura spolu s príslušenstvom, čo odôvodnili tým, že boli účastníkmi trestného stíhania a trestného konania, boli právoplatne oslobodení, vznikol im nárok na náhradu škody, ktorá spočíva v uhradených trovách právneho zastupovania. Z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je podaná dôvodne, pretože v súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu SR sa za zrušenie rozhodnutia o vznesení obvinenia považuje aj zastavenie konania alebo oslobodenie spod obžaloby. V konaní nebolo sporné a bolo preukázané listinnými dôkazmi, že uznesením vyšetrovateľa bolo vznesené obvinenie voči žalobcovi v 1.rade aj žalobcovi v 2. rade, voči uzneseniam obaja podali sťažnosti, ktoré boli zamietnuté Krajskou prokuratúrou Nitra. Okresná prokuratúra Nitra podala obžalobu, rozsudkom Okresného súdu Lučenec boli žalobcovia 1,2 oslobodení spod obžaloby, nakoľko skutok nebol trestným činom. Prokurátor podal proti rozsudku odvolanie, Krajský súd v Banskej Bystrici, odvolanie prokurátora zamietol, žalobcovia 1,2 boli právoplatne oslobodení. Následne Generálna prokuratúra podala dovolanie, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky odmietol. Rovnako je nesporné, že počas trestného stíhania sa uskutočnilo viacero procesných úkonov, na ktorých sa zúčastnil obhajca žalobcov 1,2 JUDr. Ivan Syrový, PhD. vykonávajúci advokáciu v mene a na účet Advokátska kancelária Ivan Syrový, s.r.o.. S obhajobou boli spojené náklady spočívajúce v odmene za poskytnuté právne služby pri zastupovaní žalobcov 1,2 v trestnom konaní. Za zrušenie rozhodnutia o vznesení obvinenia sa považuje aj zastavenie konania alebo oslobodenie spod obžaloby. Najvyšší súd SR v rozsudku z 28.6.1993 sp. zn. 1Cdo 53/93 vyslovil právny názor, že: „ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, má pri splnení ďalších zákonných predpokladov, podľa ustanovení § 1 až § 4 zákona č. 58/1969 Zb. zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Takéto právo má aj vtedy, ak v súvislosti s rozhodnutím

orgánu činného v trestnom konaní, ktoré nie je v súlade so zákonom, vynaložil náklady na trovy nutnej obhajoby a to bez zreteľa na to, či mu bol obhajca ustanovený, alebo si ho zvolil sám." Tento právny názor je obsiahnutý aj v rozsudku Najvyššieho súdu SR z 30. 3. 2011. sp. zn. 3Cdo 194/2010, podľa ktorého: „V súlade s ustálenou súdnou praxou zodpovedá štát aj za škodu spôsobenú začatím (vedením) trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsudzujúcim rozhodnutím trestného súdu..." Zákon č. 514/2003 Z.z. zakladá objektívnu zodpovednosť štátu (bez ohľadu na zavinenie), ktorej sa nemôže zbaviť. Rozhodujúcim kritériom zákonnosti konania vedeného orgánom verejnej moci je výsledok tohto konania. Náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu. Rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má v tomto zmysle tiež zastavenie trestného stíhania alebo oslobodenie spod obžaloby. Skutočnosť, že nedošlo k zrušeniu rozhodnutia, ktorým sa začína trestné stíhanie, na tom nič nemení. Podstata nároku na náhradu škody sa totiž v tomto prípade neviaže na (ne)správnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania, ale na samotný výsledok trestného stíhania. Žalobcovia v podanej žalobe poukázali na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, II ÚS 25/2011-33, v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky zhrnul zmysel zákona č. 514/2003 Z. z. nasledovne: „Zmyslom a účelom zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je totiž stanoviť v súlade s čl. 46 ods. 3 ústavy podmienky, za ktorých vzniká právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom, a to spôsobom, ktorý umožňuje odškodniť všetky prípady, v ktorých bola poškodenému spôsobená škoda takým rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktorý sa neskôr ukázal ako nezákonný." Súd tak dospel k záveru, že žalobcovia spĺňajú všetky hmotnoprávne podmienky na uplatnenie si nároku na náhradu škody spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánom verejnej moci. Rozhodnutím NS SR sp. zn. 1Cdo 53/93 zo dňa 28.6.1993 bolo prejednané, že ten proti ktorému bolo trestné stíhanie zastavené alebo ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, má pri splnení ďalších zákonných predpokladov podľa ustanovenia §§ 1 až 4 zák. č. 58/1969 Zb. zásadne právna náhrada škody, spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Takéto právo má aj vtedy, ak v súvislosti s rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní, ktoré nie je v súlade so zákonom, vynaložil náklady na trovy nutnej obhajoby, a to bez zreteľa na to, či mu bol obhajca ustanovený alebo si ho zvolil sám. Samozrejme, že uvedené skutočnosti a vzhľadom na zmenu právnej úpravy sa toto vzťahuje aj na zákon č. 514/2003 Z.z. i s poukazom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4 MCdo 15/2009 zo dňa 18.10.2010, podľa ktorého rovnaké dôsledky ako zrušenie nezákonného uznesenia o začatí trestného stíhania a o vznesení obvinenia, má tiež rozhodnutie o zastavení trestného stíhania vydané z dôvodu, že sa nepotvrdil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným. Z rozsudku NS ČR sp. zn. 1Cz 41/1990 vyplýva, že v prípade oslobodenia obvineného sa považuje rozhodnutie o vznesení obvinenia, za nezákonné. Podľa nálezu ÚS SR sp. zn. I. ÚS 320/2016 zo dňa 7.7.2016 pre posúdenie nezákonnosti rozhodnutia je rozhodujúce, či sa podozrenie v trestnom konaní potvrdilo. Ak bolo trestné stíhanie zastavené z dôvodu, že skutok nie je trestným činom, uznesenie ktorým bolo vznesené obvinenie je vždy nezákonné, zasahujúce do základných práv jednotlivca. Z dôvodu objektívnej zodpovednosti za výsledok trestného konania sa celé trestné stíhanie proti žalobcom 1,2 považuje za nezákonné. Za spôsobenú škodu zodpovedá štát. Orgánom konajúcim vo veci náhrady škody v mene štátu je GP SR (rozsudok NS SR sp. z. 8Cdo 289/2014 zo dňa 14.10.2015). Podľa § 4 ods. 1, písm. f), zák. č. 514/2003 Z. z., o veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní, alebo správnom konaní. Zodpovednosti sa žalovaný nemôže zbaviť, lebo prokurátor nezrušil uznesenie o vznesení obvinenia a podal na súde obžalobu, dokonca voči oslobodzujúcemu rozhodnutiu podal generálny prokurátor dovolanie na NS SR. Voči uzneseniu o začatí trestného stíhania podali žalobcovia 1,2 s poukazom na § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. sťažnosť. Po podaní obžaloby žalovaný nepreukázal, že skutočnosti odôvodňujúce oslobodenie žalobcov vyšli najavo až po podaní obžaloby, v konaní pred súdom a že trestné stíhanie, vrátane podania obžaloby, si žalobcovia zavinili sami. Oslobodení boli žalobcovia z dôvodu, že skutok nebol trestným činom. Je právom, dokonca povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vyšetrovať trestný čin. Neznamená to však, že sa musí vzniknúť uznesenie o začatí trestného stíhania voči konkrétnej osobe, alebo, že sa musí podať obžaloba. Svojím konaním zasahujú do osobnej integrity stíhaného subjektu, ovplyvňujú mu rodinné, pracovné vzťahy, postavenie, psychiku, život a to negatívne. Ak tak už urobia, tak ako v prejednanom spore, musí žalujúci subjekt niesť dôsledok za omyl či nesprávne

rozhodnutie. Takýto následok je aj náhrada škody pozostávajúca z nákladov žalobcov v trestnom konaní. Vzhľadom na uvedenú judikatúru, citované zákonné ustanovenia a okolnosti prípadu je daný čo do základu nárok žalobcov voči žalovanému na náhradu škody. Dotknuté uznesenie o začatí trestného stíhania bolo nezákonným rozhodnutím, žalovaný je v konaní pasívne vecne legitimovaný. Čo sa týka aktívnej vecnej legitímácie žalobcov a argumentov žalovaného, že žalobcom škoda nevznikla, že odmena advokáta nebola hradená z osobných účtov žalobcov 1,2 ale z účtu odborového zväzu Polície SR k tomu súd uvádza, že aby bola žalobcom ako policajtom poskytnutá právna ochrana v zmysle Štatútu právnej ochrany členov odborového zväzu polície v SR, musia mať zaplatený poplatok v zmysle štatútu, majetok oboch žalobcov je pravidelne zmenšovaný o poplatok za poskytnutie právnej ochrany. Okrem toho sú v zmysle štatútu povinní neodkladne vykonať všetky úkony smerujúce k vráteniu vynaložených finančných prostriedkov na právnu ochranu v prospech OZP v SR a sú povinní finančné prostriedky, ktoré obdržia na základe rozhodnutia súdu vrátiť bezodkladne do fondu právnej ochrany OZP v SR / § 5 písmeno b/ a § 14 štatútu /. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobcovia boli povinní a v zmysle štatútu viazaní vymáhať finančné prostriedky poskytnuté odborovou organizáciou na ich právne zastupovanie po skončení sporu, čo aj podanou žalobou urobili. Pokiaľ by predmetnú žalobu nepodali, mohol by to byť dôvod pre vymáhanie finančných prostriedkov priamo od žalobcov od odborovej organizácie. Trestné konanie voči žalobcom sa skončilo právoplatným oslobodením. V predmetnom trestnom konaní vznikla škoda v súvislosti s ich právnym zastupovaním. Čo sa týka výšky uplatňovanej škody, uplatňovaný nárok bol žalobcom priznaný v celom rozsahu, žalovaný rozporoval úkony - 7.10.2013 - návrh na zrušenie uznesenia KP NR, 30.10.2013 - výsluchy, 26.2.2014 - rokovanie s klientom BA, 11.3.2014 - odročené výsluchy 1 úkonu, 3.2.2015 - preštudovanie spisu. Ostatné úkony žalovaný nerozporoval. Trovy právneho zastúpenia a všetky náklady boli vyčíslené v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z.z. a preukázané boli listinnými dôkazmi, vyplývali z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp.zn. 2T/128/2015. Do spisu boli doložené rozporované úkony - Návrh na zrušenie uznesenia Krajskej prokuratúry Nitra zo dňa 19.9.2013 sp.zn. Kv 57/2013 /v spise na č.l. 321/, poverenie JUDr. Ivana Syrového, PhD. advokáta pre advokátsku koncipientku Mgr. S. Z. na zastupovanie pri úkonoch dňa 30.10.2013 - výsluch svedkov J., L., A., Q., R., W. /v spise na č.l. 324/, 4.list zápisnice o výsluchu svedka L. zo dňa 30.10.2013 /v spise na č.l. 349/, záznam o preštudovaní spisu dňa 3.2.2015 /v spise na č.l. 351/, poverenie JUDr. Ivana Syrového, PhD. advokáta pre advokátsku koncipientku Mgr. S. Z. na zastupovanie pri úkonoch dňa 11.3.2014. Všetky úkony boli zistiteľné a objektívne odôvodnené a vznikli v súvislosti s bránením práva žalobcov. Z titulu náhrady škody súd zaviazal žalovaného žalobcovi v 1.rade zaplatiť sumu 6.082,53 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.082,53 eura od 3.7.2018 do zaplatenia a to všetko do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a žalobcovi v 2.rade zaplatiť sumu 2.863,57 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.863,57 eura od 3.7.2018 do zaplatenia a to všetko do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, čo v prejednávanej spore bolo dňa 3.7.2018, kedy Generálna prokuratúra SR oznámila právnenému zástupcovi žalobcov, že neboli zistené zákonné podmienky pre uspokojenie nároku na náhradu škody uplatneného v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. Súd sa nestotožnil s názorom žalovaného, že žalobcovia nemajú nárok na úrok z omeškania, pretože v danom spore sa nejedná o nemajetkovú ujmu ale o náhradu škody, rozhodnutia, na ktoré odkazoval žalovaný, sa nevzťahujú a nedajú sa aplikovať na prejednávaný spor, pretože sa týkajú nemajetkovej ujmy, ktorá nie je predmetom tohto konania. Žalovaný dobrovoľne neuhradil žalobcom danú sumu, preto sa nasledujúci deň po odmietnutí tohto nároku dostal s plnením do omeškania. Žalobca si uplatňoval úrok z omeškania z náhrady škody. vo výške 5 % ročne v zmysle § 517 OZ a nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. V zmysle § 232 ods. 2 CSP súd povolil žalovanému dlžnú sumu splatiť v 30 dňovej lehote z dôvodu potreby subjektu konajúceho za štát zabezpečiť uvedené finančné prostriedky zo štátnej pokladnice.

7.O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP tak, že v konaní úspešným žalobcom súd priznal náhradu trov konania v plnej výške, nakoľko v sporovom konaní sa uplatňuje zásada úspechu a neúspechu, žalobcovia boli v konaní úspešní, nakoľko ich žalobe bolo v celom rozsahu vyhovievané a preto im bol priznaný nárok na náhradu trov konania v plnej výške, následne bude s poukazom na ustanovenie § 262 ods. 2 CSP o výške trov rozhodovať súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V prípade, že si povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.